

Hugo
Patt

VILINK

STAZA IZGUBLJENIH
PRIJATELJSTAVA

Kolor: Patricija Canotij

• STARI KONTINENT •

ROGERS
RANGERS

MAQUA
MAQUA
MINGO

RÉCOMBINE
NASO D'ORO

MONTWIK

STONERIDGE
INDIANS

LAST OF
f. C.

AC
15
MOR
DE

MOLICANS
WATER -

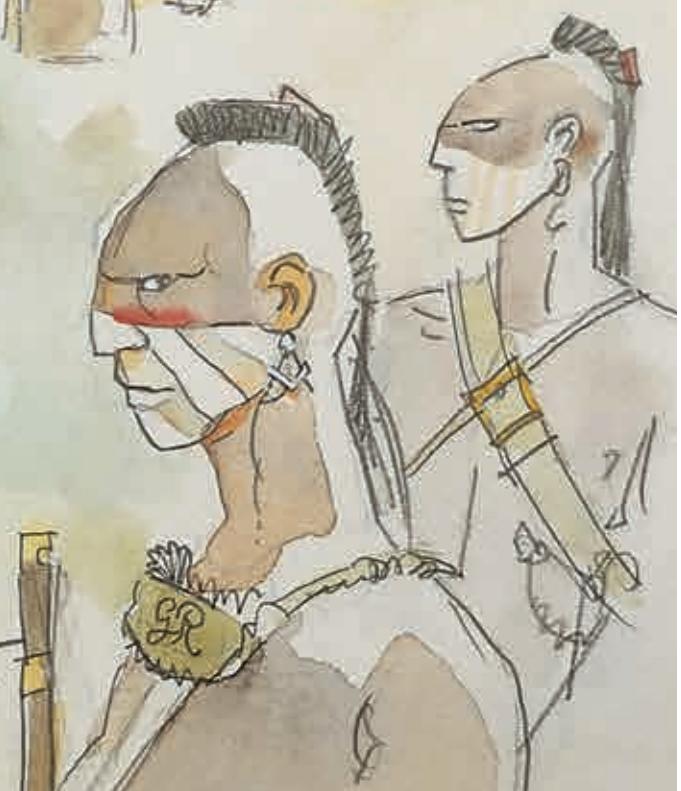

FORT
WILLIAM
HENRY

BANY
D56
HE GRNS
LEWARES

MAQUAS
INDIANS

Hugo Pratt
1986

ROGERS
WARRIORS
ST FRANCIS
(OSONAK)

KENNEBUNK
MAHICAN

ABNAKIES
S.FRANCIS
(ODANIAK)

ČAROBAN I ČUDESAN, A IPAK VERAN,
OVO JE IZVEŠTAJ O AVANTURAMA KRISA KENTONA,
PATRIKA FICDŽERALDA, ŠONI INDIJANCA TAJNIJA,
LEPE MOHENE I DRUGIH, TOKOM RATA
ZA NEZAVISNOST SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA...

U PARIZU, KOD KNJIŽARA BRIJANA, u Ulici Pave-Sent-Andre-dez-Ark, broj 22, pojavila su se, burne 1790. godine, *Putovanja u unutrašnje delove Amerike tokom poslednjeg rata*. Autor, jedan engleski oficir po imenu Tomas Enberi, sakupio je, u dva toma, pisma pisana od 8. avgusta 1776. do 15. decembra 1781. godine, od kojih je prvo bilo napisano po polasku iz Engleske, a poslednje po povratku u otadžbinu. Između ta dva datuma, proteklo je pet godina rata, od Deklaracije nezavisnosti Sjedinjenih Američkih Država do poraza engleskih trupa lorda Kornvolisa u Virdžiniji. Taj poraz najavio je kraj kolonija kralja Džordža na novom kontinentu.

Korist od tog teksta, već pomalo zaboravljenog, leži u tome što se iz njega mogu izvući uzbudljive crtice iz života i avantura protagonista iz Fort Vilinga. I kako to obično biva kad su u pitanju dobre priče, fikcija nastala dva veka nakon događaja ima verodostojnost opisa jednog svedoka. U oba slučaja, junaci su veoma mlađi ljudi u borbi s ljudskim strastima: hrabrošću, ljubomorom, kukavičlukom, izdajom, željom, pohotom, surovošću i dobrotom. A tragedija o kojoj priča Hugo Prat, u kojoj je skalp istovremeno lajtmotiv i središnji element dramatičnog epiloga, zaslužuje da podsetimo šta je naš svedok pisao o kosi kao o trofeju: „Kad Indijanci skidaju skalp mrtvom neprijatelju ili onom koji nije u stanju da se brani, stave mu nogu na vrat, umotaju njegovu kosu oko leve ruke, kako bi skinuli kožu koja pokriva vrh glave, a drugom rukom izvlače iz grudi nož, koji uvek drže spremam. Da bi

izveli taj surovi postupak, iz dva ili tri precizna poteza skinu celu kožu s glave. Kad je kosa kratka i kad nemaju šta da obmotaju oko ruke, saginju se i čupaju je zubima. Nakon te veličanstvene operacije, ako imaju vremena, vezuju te svoje trofeje surovosti za obruč trakama od kore drveta ili žilama divljih životinja, kako bi ih sačuvali od truljenja. Zatim deo skalpa i obruč boje u crveno i čuvaju ih kao spomenik svoje vrednosti i kao simbol osvete koji su poneli kao suvenir od svojih neprijatelja. Na ulazu u jedan indijanski logor video sam više sličnih trofeja obešenih o kočeve pobodene ispred koliba. Među njima je bio i jedan čija se kosa izdvajala leptotom i dužinom. Jedan oficir koji je bio sa mnom i koji je želeo da dobije taj skalp ponudio je Indijancu flašu ruma u zamenu za njega, ali uprkos tako privlačnoj ponudi, vlasnik skalpa se uvredio i nije htio da ustupi svoj varvarske trofej“.

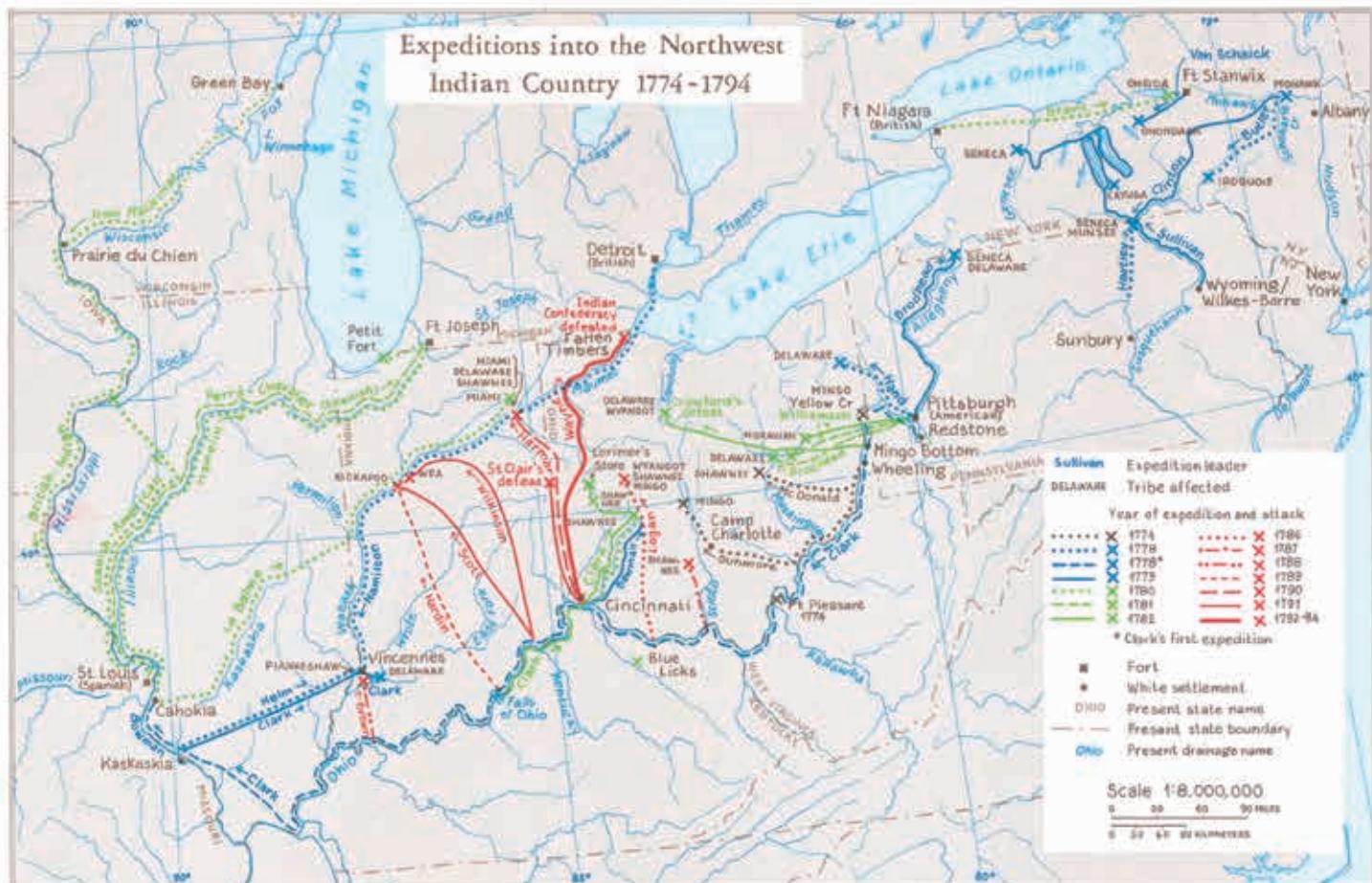
SEKIRA I NOŽ

ZNAMO KOLIKO JE OSVAJAČA Novog sveta, Španaca, a zatim Engleza, umelo da koristi, a ponekad i da podstiče praksi skidanja skalpa, izazivajući nesuglasice među plemenima, ne bi li ih okrenuli jedne protiv drugih, ili ih pridobijajući za borbu protiv svojih rivala pristiglih sa Starog kontinenta. Ponekad, ako je verovati zvaničnim izjavama, bilo je i licemerstva u odnosu prema tom ratničkom običaju. To vidimo i u rečima koje je engleski general Bergojn uputio Indijancima koji su bili u njegovoj vojsci, 20. juna 1777. godine: „Zabranjujem vam da prolivate krv onog koji nema oružje kojim bi vam se suprotstavio. Nećete se služiti ni sekirom ni nožem protiv staraca, žena, dece i zatvorenika, čak ni za vreme bitke. Bićete nagrađeni za svakoga koga uspete da zarobite, ali ako nekome od njih skinete skalp, bićete kažnjeni. Ipak, iz obzira prema tom vašem običaju i pošto su to trofeji pobede, moći ćete da skinete skalp onima

Atlas of Great Lakes Indian History

Frontier in Transition 1772-1781 The Ohio Country and Canada

Legend:

- ▲ Indian village
- White settlement
- Fort
- Fort and white settlement
- Trading post
- ▲ British (Unidentified) forts and trading posts are American.
- Present state or provincial boundary
- Present drainage name

Scale 1:2,500,000.
 0 10 20 30 MILES
 0 10 20 30 KILOMETERS

No date Occupied 1772-81, may have existed earlier or later

1772 Date established; occupied beyond 1781

■ 1774 Date abandoned or destroyed by military action, established before 1772

1772-78 Dates established and abandoned or destroyed by military action

1775+ Occupied at that date, earlier or later dates between 1772 and 1781, (unKnown)

Date uncertain or unknown: Villages occupied to approximately same date

koje budete ubili puškom, u slučaju da su pružali otpor. Zabranjujem vam da skidate skalp, pod bilo kojim izgovorom, ranjenicima i samrtnicima, a posebno da ih ubijate iz lažne samilosti“.

Ta namera da se regrutuju Indijanci za učešće u sukobima belaca ostvarena je u francusko-engleskom ratu za osvajanje Kanade. Nalazimo je i u američkom Ratu za nezavisnost u kom su se Englezi oslanjali na svoje saveznike iz prethodnih godina, dok su se pobunjenici okrenuli Indijancima koji su živeli u blizini njihovih kolonija. Ali u Velikoj Britaniji taj savez morao je biti nekako objašnjen javnom mnjenju, koje je bilo zgranjuto činjenicom da se vojnici Njegovog veličanstva bore rame uz rame sa „divljim urođenicima“. Njihovo prisustvo u redovima vojske moralno se nekako opravdati: „Svaki Indijanac je lovac, a oni love na isti način na koji vode rat. Samo menjaju cilj, skrivaju se, pa na prepad ubijaju čoveka ili životinju. Neophodno je da imamo Indijance u svojim redovima, ako mislimo da ih pobedimo. Kad među svojim vojnicima ne bismo imali ljude navikle na tu vrstu vojne tehnike, naša evropska disciplina bila bi nedovoljna u šumama protiv divljaka“. Ali niko nije gajio iluzije o razlozima koji vode određeno pleme da se bori pod nekom zastavom. „Indijanci ostaju na vašoj strani onoliko dugo koliko ste u stanju da zadovoljavate njihovu pohlepu. Uvek su spremni da se okrenu neprijatelju, ukoliko im on da bolju ponudu.“ Ali osim mamca u vidu nagrade, nije se blagonaklono gledalo na još jedan faktor koji bi mogao da podstakne urođenika da se prikloni Američkom kongresu ili britanskom vladaru – a to je sklonost ratovanju za koju su neki predvideli da je neće biti lako zauzdati.

GRANICA SVIH BORBI

U 18. VEKU, U TOM DELU SVETA, i dalje svi učesnici ratova imaju jednak ulog. Englezi, Francuzi, Indijanci i Amerikanci sukobljavaju se ili stvaraju saveze uz obostranu saglasnost, a svako preispituje i odmerava snagu drugog. Zatim, malo-pomalo, Francuzi i Englezi uviđaju da se njihove uloge menjaju pre konačnog sukoba između Indijanaca i Amerikanaca. Prvi čija politička važnost nestaje jesu Francuzi. Ipak, od istraživanja Žaka

Kartjea i navale kolonista u vreme Luja XIV, uspeli su da osnuju Novu Francusku, koja je krajem 17. veka brojala 100.000 stanovnika. Ali njihovo prisustvo, njihova ekonomski aktivnost, njihovi pokušaji da se prošire na zapad naišli su na neprijateljstvo engleskih kolonista koji su se već odomaćili južno i istočno od Sen-Lorana i jezera Iri i Ontario, teritorija na kojima je bilo dosta Francuza.

Sedmogodišnji rat (1756–1763) označava kraj francuske kolonizacije u Severnoj Americi, ali zasigurno ne i kraj njihovog prisustva, pošto su manje ili više prihvatali britansku vlast i održavali i dalje jezik i religiju na kojima se zasniva dugotrajnost frankofone zajednice u Severnoj Americi, što i danas Kvebek čini „lepotom provincijom“ s ljiljanom kao simbolom.

Ali u vreme kada se odlučivalo o sudbini Francuske na američkom tlu, ništa od ogromnih prostora Zapada

još nije bilo naročito poznato. Osvajači iz Evrope sve-sni su nepreglednosti još nepoznate zemlje, kao i moći i brojnosti njenih stanovnika: „Apsolutno je neophodno da se Indijanci stave pod upravu“, piše dalje naš britanski oficir, „iako Evropljani poseduju ogromnu površinu zemlje u Americi, to nije ništa u poređenju s ogromnim regijama Novog sveta koje se protežu na zapad. Populaciju čine brojne nacije. Veoma malo znamo o njihovom položaju i čak postoji mnoštvo etničkih grupa za koje ne bismo ni znali da postoje da te Indijance nismo slučajno sreli kad su ih okolnosti dovele u neki nama poznat kraj.“ Samo nekoliko decenija kasnije, naročito u drugoj polovini 19. veka, Indijanci će biti izigrani, prezreni, pobijeni, izdani i tada će postati potpuno nepoverljivi prema belcima. Kako je govorio poglavica Lukavi Lisac nakon masakra kod Ranjenog kolena 1877. godine: „Moguće je da među belcima ima

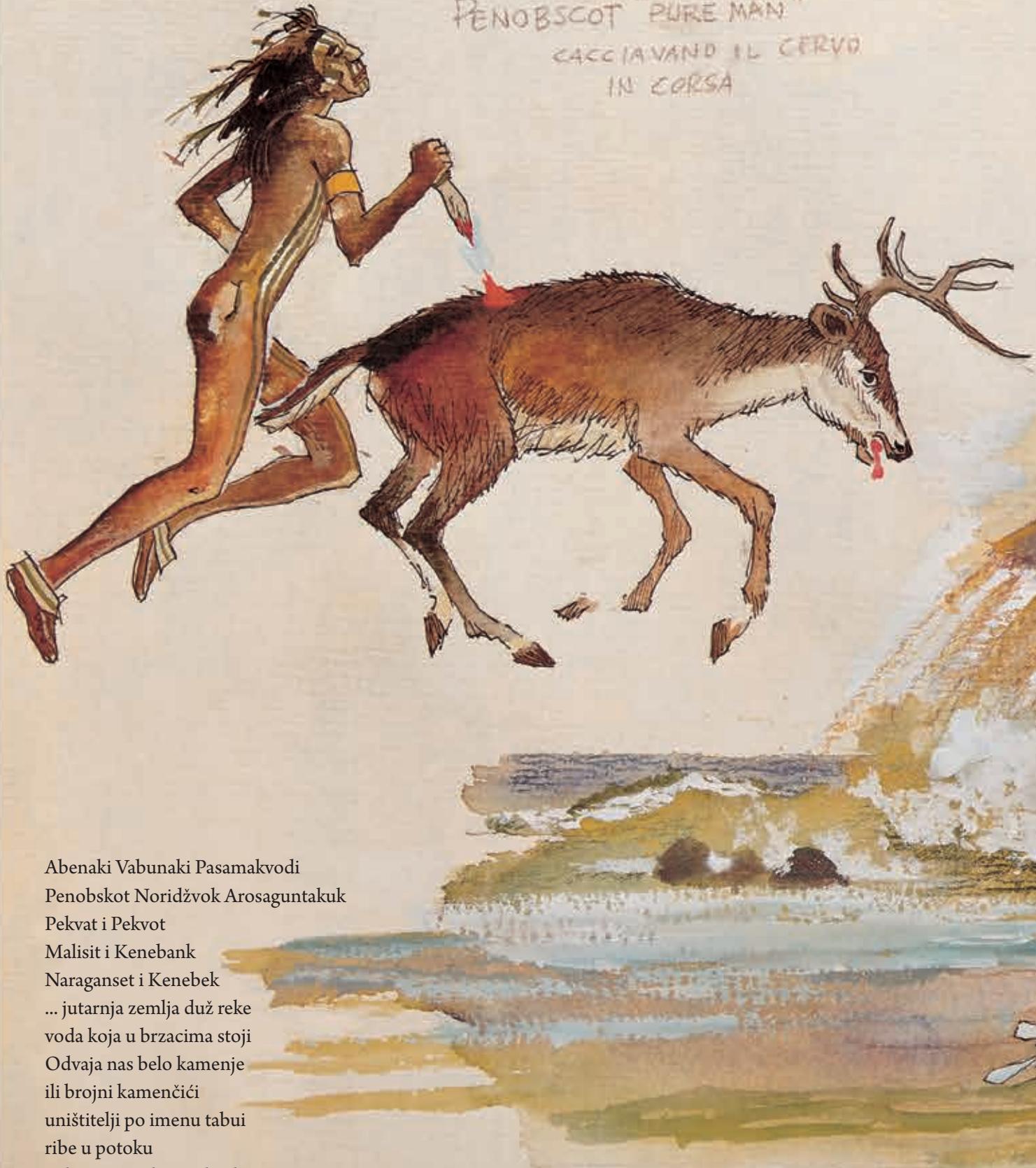
dobrih ljudi, ali pokloniti im poverenje jeste najbrži način da budeš ubijen. Svaki put kad čujem neku ženu ili dete da urlaju od bola, setim se tog masakra.“

Krajem perioda prosvetiteljstva, koje, u svetu ovde opisanih događaja, nije opravdalo svoje ime, iako mržnja postoji u osnovi ličnih osveta (setimo se Luisa Vecela...), još nije dobila razmere genocida. Naprotiv, mešanje je često, baš kao i prijateljstva i uzajamno poštovanje. Najbolji dokaz za to jeste način na koji su neke indijanske poglavice bile prihvачene u masonske lože engleskih pukova. Na dan podizanja velikog hrama, uzvišeno biće nije mnogo marilo za bakarne nijanse tenu pojedinih slobodnih zidara...

Mišel Pjer

PENOBSCOT "PURE MAN"
CACCIAVANO IL CERVO
IN CORSA

Abenaki Vabunaki Pasamakvodi
Penobskot Noridžvok Arosaguntakuk
Pekvat i Pekvot
Malisit i Kenebank
Naraganset i Kenebek
... jutarna zemlja duž reke
voda koja u brzacima stoji
Odvaja nas belo kamenje
ili brojni kamenčići
uništitelji po imenu tabui
ribe u potoku
vuk crna mačka medved zmija
dabar Svetog Franje

maskat i irvas
jež i crvendač
Algonkin iz sredine
algonkinskih vezilja
jelen i morski rak
smola i kitovi
krivudavost svetlog peska
veliki talas na Atlantiku
Veracanova bela jedra
Šamplenovi ljiljani
jezuitska jevandelja
biblije hodočasnika

psalmi i sneg
ćurke i kukuruz
proslava Dana zahvalnosti
puške i strele
crni kupasti šeširi
posrebrene kopče

veštice iz Salema i kvekeri
Novi Amsterdam, zatim Njujork
Indijanci na putu zalazećeg sunca
flauta i doboš
adolescenti koji se igraju
udaraju poziv za smrt

može se umreti s bojom koju želimo
s jedne strane bežati
s druge živeti prokleti
većina umire u crvenom ili u plavom

može se umreti i u kraljevskozelenoj za lov
u zelenoj oivičenoj crvenom
kraljičinog rendžera
u Lafajetovoj francuskobeloj
u koži i pruskoplavoj
za 7.000 hanoverskih konja

a zatim još i sa žutom gombom i belim trakama
za Hesene
umreti umreti...

Cack! Cack! Bang! Bang!

Boston Leksington Oriskani

Kraun Point Saratoga
Benington Čeds Ford Džermantaun
Junadila
u poljima kukuruza i maka
u snegu pokrivenom borovim iglicama
boja smrti

i uvek je tu i crna
generala u krpama
nije više ostalo talka za perike
ali koristimo plave skalpove
devojaka iz Džerman Fletsa
da perike napravimo

krznene životinje
s jedne strane koštaju 200 funti
ili 400 dolara u valuti onih drugih
lovaca je više
u vreme rata

dovoljno zarađuju
loveći doseljenike i decu
unutrašnjost skalpa obeležena je
crnim krugom za noć
crvenim za dan
s malom sekirom u sredini
koja ukazuje na korišćeno oružje
ali takođe nalazimo i
crtež pištolja i puške
ili čak noža

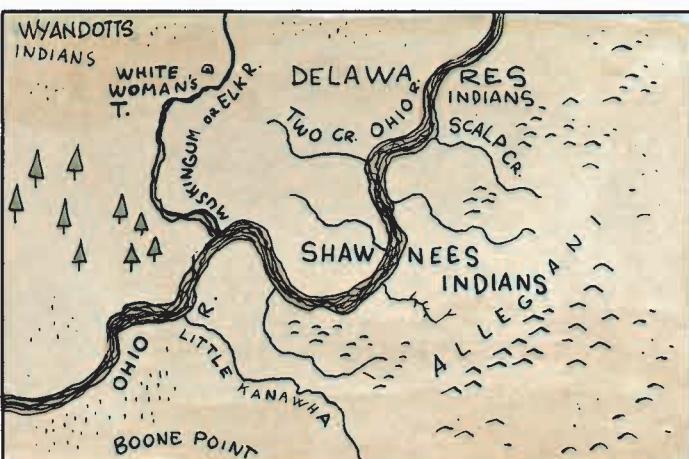
rat smrt
konzervativci i pobunjenici
umiru u crvenom ili u plavom,
ali i u šarenom
ceo svet je u ropcu
svi odlaze i dolaze
a šuma vrvi od heroja.

Hugo Prat

IMA JEDNA REKA U SJEDINJENIM AMERIČKIM DRŽAVAMA KOJA SLUŽI KAO GRANICA IZMEĐU TRI REGIJE: ZAPADNE VIRDŽINIJE, OHAJA I KENTAKIJA. IROKEZI SU JE NAZVALI OHATO (LEPA REKA). NA FRANCUSKIM MAPAMA IZ TOG VREMENA TAKOBE JE NOSILA IME „LEPA REKA“. ISTOČNA OBALA NAZVANA JE „TOMAHAWK LINE“, JER JE NA SVAKOJ MILJI U STABLO DRVETA BIO ZABODEN PO JEDAN TOMAHAVK (INDIJANSKA SEKIRA), KAKO BI SE OZNAČILO GDE SU POČINJALE ZEMLJE CRVENOKOŽACA (UGOVOR O MIRU POTPISAN IZMEĐU INDIJANACA I BELACA: ISTON 1758. I FORT STENVIK 1768). OHATO JE BIO ZABRANJEN ZA KOLONISTE, ALI NE I ZA FRANCUSKE I ENGLEŠKE TRGOVCE.

NAJVAŽNIJI DOGADAJ U ISTORIJI REKE OHATO ODIGRAO SE U MEANDRU JEDNE OD NAJMANJIH PRITOKA, POZNATE POD IMENOM VILING KRIK. DANAS JE TO TROMA, SIVKASTA REKA. JEDAN MOST SPAJA DVE OBALE NA KOJIMA LEŽI RUDARSKI GRADIĆ VILING U ZAPADNOJ VIRDŽINIJI. TURISTI U PROLAZU NEĆE TU NALETETI NI NA ŠTA ŠTO PODSEĆA NA ROMANTIČNU PROŠLOST, OSIM ŠTO STANOVNICI OVOG GRADA NOSE PREZIMENA PIONIRA KOJI SU STVARALI ISTORIJU OVE ZEMLJE...

DAKLE, PRE DVE STOTINE GODINA, NEDALEKO OD AVDA, POSTOJALO JE MESTO KOJIM SU PROMICALE SAMO INDIJANSKE BANDE ILI PONEKI USAMLJENI LOVAC.

O KOJIM JE INDIJANCIMA REČ?

ŠONI

ŠONI SU BILI PLEMENI PRISTIGLO S JUGA, IZ SAVANE U DŽORDŽIJI I SA FLORIDE. BILI SU PRIMORANI DA EMIGRIRAJU U OHATO, GDE SU ŽIVELI ČIROKI, ČOKTO I KLIK INDIJANCI. BORILI SU SE PROTIV ENGLEZA I AMERIKANACA.

DELAVERI

DELAVERE ili LENI-LENAPE (PRVOBITNI NAROD), koji su bili u savezu s MOHIKANCIMA, pobedili su IROKEZI. Tokom kolonijalnih ratova, zadržali su savršenu neutralnost.

MENGVI

I, NAJZAD, MINGOI ili MENGVI koji su takođe vodili poreklo od IROKEZA, kao i njihovi neprijatelji HTONI-VAJANDOTI (ime im kaže da su neutralni). MALO-POMALO, ova plemena na kraju su počela da žive zajedno u svojim selima.

NA JEDNOM MESTU NA RECI BILO JE ZABODENO KOPLJE I NA NJEMU ISTAKNUTA LOBANJA. UPORIZORAVALA JE DOSELJENIKE DA ZA-OBILAZE TO MESTO U ŠIROKOM LUKU. ODATLE I POTIČE INDIJANSKO ime za VILING. WHEEL: LOBANJA, LING: MESTO. DAKLE: WHEELING: „MESTO LOBANJE“.

OBAVEŠTENJA O TOM MESTU STRADANJA DAO JE 1749. FRANCUSKI OFICIR SELRON DE BLENVIL SA svojim komandosom bio je zadužen da sahrani mrtve koji su imali olovnu pločicu sa ljiljanom, da bi se potvrdila pripadnost teritorija Francuskoj. Godine 1751. istraživač Kristofer Gist doneo je druge podatke: Delaveri su prodali jedno rečno ostrvo istraživaču Ebeneru Zejnzu, za nekoliko prekrivača i jedno burence ruma. Kasnije, na brežuljku prekoputa ostrva, sagrađeno je utvrđenje od debala koje je nazvano Fort Finkasl, a zatim Fort Henri, u čast guvernera Virdžinije. Sada...

... NA TOM JE BREŽULJKU JEDAN HOTEL I NEKOLIKO PRODAVNICA... NA TROTOARU JE KAMEN MEĐAŠ NA KOM PIŠE: „SETITE SE POBEDE U FORT HENRIJU, 11. SEPTEMBRA 1782, PO SLEDNJE BITKE AMERIČKE REVOLUCIJE“. SVAKE VEČERI TU SE ODLAŽE SMEĆE...

OVA PRIČA POČINJE
1774...

VILING

POČETKOM PROLEĆA, JEDNA GRUPA LJUDI RADILA JE NEDALEKO OD VILINGA. TRAŽILI SU UKRADENE KONJE.

VOĐA GRUPE, UGLEDNI KOLONISTA PO IMENU MAJKL KRESAP, BIO JE U DRUŠTVU NEKOLIKO SUSEDА. ČARLS POLK, EBENIZEROV BRAT DŽONATANA ZEJNA, DANIEL GREJTHAUS, HIL MAKLUR, PUKOVNIK EBENIZER ZEJN I NIJHOVE PORODICE ŽIVELI SU NA OBALAMA OHAJA, IZAZIVAJUĆI TIME BES INDIJANACA.

PRIJATELJI, ZASTANIMO OVDE NA TRENUAK. EVO DŽONATANA ZEJNA. STIŽE PRE NEGOT ŠTO SMO GA OČEKIVALI. SIGURNO NAM DONOSI VEST!

DŽONATAN ZEJN BIO JE JEDAN OD ONIH KOJE SU ZVALI UBICAMA INDIJANACA. ON I NJEGOV PRIJATELJ VECEL BILI SU NAJPOZNATIJI U REGIONU.

SVRATIO SAM KOD BEJKERA, TAMO BORAVI NEKOLIKO INDIJANACA SA SVOJIM ŽENAMA. VI STE BEJKEROV PRIJATELJ, RECITE MU, PRE NEGO ŠTO SE NEŠTO NE DOGODI, DA SE TO NE SVIŠA PUKOVNIKU.

SLUŠAJTE, ZEJNE... BEJKER JE SLOBODAN ČOVEK I SIGURNO ZNA ŠTA RADI. IPAK, UPOZORIĆEMO GA DA NE PRODAJE RUM.

HUGO PRATT G2.

KRESAPE, ZNATE LI DA SU PRE NEKOLIKO MESECI INDIJANCI UBILI JEDNOG ZEJNOVOG BRATA... AKO BEJKER NASTAVI DA PREGOVARA S INDIJANCIMA, NAUČIĆEMO GA PAMETI.

SMIRITE SE I GLEDAJTE SVOJA POSLA. NE ZABORAVITE DA SU INDIJANCI NAŠI NEPRIJATELJI, A NE ON. SETITE SE TOGA I, ZA IME BOGA, OSTAVITE BEJKERA NA MIRU. ZBOGOM, GOSPODO!

NAKON ŠTO SU POSLOVI BILI OKONČANI, MUŠKARCI SE OKUPIŠE DA PRIČAJU I PIJU OKO VATRE...

RUM NAM JE PRI KRAJU, MOGLI BISMU DO BEJKERA DA TAMO VEČERAMO... IDITE I VIDITE KO SU TI INDIJANCI... IZ RADOZNALOSTI!

ŠTA ĆE REĆI KRESAP?

KRESAP JE SMEKŠAO ILI MU SE NEŠTO DOGODILO. NARAVNO DA JE POVEZAN S BEJKEROM... A NEĆE MENI NIKO GOVORITI KUDA DA IDEM...

MANJE PRIČAJ, GREJTHAUSE. ŠTA BI TAČNO HTEO DA RADIS?

SAMO DA BACIM POGLED... IMA LI NEČEG LOŠEG U TOME?

NE, ALI NE IDE MI SE SAMO DA BIH VIDEO INDIJANCE!

A JE LI?

ČUTI!

OSEDLANIH KONJA, PIONIRI KRENUŠE KA OHAJU...

KOJI SU TO INDIJANCI BILI?

MENGVI I KAJUGE!

DOBRO, MENGVI SU TU PREKO, ALI ČUDNO MI JE ZBOG KAJUGA, ONI SU STIGLI BAŠ DALEKO OD SVOJE TERITORIJE!

NEKOLIKO SATI KASNIJE, GRUPA JE STIGLA DO KUĆE TRGOVCA BEJKERA...

HEJ! BEJKERU! OTVORI VRATA... SMRZLI SMO SE!

TRENUTAK, DOLAZIM... KO JE TO?

KOJI JE SAD TO ĐAVO...

SITUACIJA SE ODMAH ZAOŠTRILA... INDIJANCI USTADOŠE I POČEŠE DA SE RASPRAVLJAJU, TON JE SVE VIŠE PODIZAN. STARA MRŽNJA POKULJA, PREPLAVI SVA DOBRA OSEĆANJA...

ZA MENE SU SVI INDIJANCI ISTI. IMA IH DOBRIH, ALI TO SU ONI KOJI SU MRTVI... A SAD, IDITE SVI DO ĐAVOLA, JA ODOH!

UTICAJ RUMA JE BRZO POPUSTIO. BEJKEROVE REČI SU ODJEKNULE I ZALEDILE OSTALE MUŠKARCE. ALI MALO KASNIJE, SVI SU OTIŠLI, OSTAVLJAJUĆI BEJKERA OČAJNOG...

NEŠTO KASNIJE, VESTI SU PREŠLE NA DRUGU OBALU OHAJA I INDIJANSKI GLASNIK PRENEO IH JE SVIM PLEMENIMA. DRUGI JE JAHAO OBALOM KA SELU POGLAVICE LOGANA.

UUUUUP! HUP! HUP! DUGI NOŽEVI SU UBILI! DUGI NOŽEVI SU UBILI!

ISPRED LOGANA, GLASNIK JE PREPRICAVAO DOGABAJE S MNOGO DETALJA. PORED POGLAVICE BIO JE TU JOŠ JEDAN ČOVEK, NJEGOV ROĐAK, KAPETAN I TRGOVAC ĐŽON GIBSON, ČOVEK KOGA SU CRVENOKOŠCI VOLELI.

... SAZNALI SMO DA SU TO LJUDI KAPETANA KRESAPA!

NEKOLIKO MINUTA LOGAN NIJE REKAO NI REČ... OSTAO JE NEPOMIČAN... ZATIM, POLAKO, IZGOVORI HLADNIM TONOM...

BELCI SU PROKLETSTVO... NE POŠTUJU SVOJU REČ. UBIJAJU ŽENE I DECU. I NAS SU POUČILI LUKAVSTVU I SUROVOSTI... NISAM HTEO DA SLUŠAM DRUGE POGLAVICE I PUSTIO SAM IH U MIRU, ČAK I KAD SU POBILI MOJE U KONESTOGI. A SAD SU PROLILI JOS MOJE KRVI... I JA ĆU DA UBIJAM, OSVETIĆU SVOJE...

TRENUTAK, LOGANE... NE GUBI PRISEBNOST... I MENE SE OVO TIČE... MENI JE JOŠ GORE, JER TREBA DA RADIM PROTIV SVOJIH... NEKI OD NJIH SU NEVINI. ALI ODGOVORNI ĆE BITI KAŽNJENI. NE VERUJEM DA JE KRESAP TO URADIO... DOBRO GA PO-ZNAJEM I...

BRANIŠ SVOJE... I DALJE SI BEO... OŽENIO SI SE MOJOM SESTROM, ALI IZGLEDA SAMO ZBOG TOGA DA BI MIRNO MOGAO DA RADIS OVDE MEĐU NAMA ŠTA TI JE VOLJA...

PROKLET BIO... KAKO MOŽEŠ TAKO DA PRIČAŠ? SPREMAN SAM DA SVOJIM RUKAMA POBJEM JEVREJE...

OŽENIO SAM SE TVOJOM SESTROM ZATO ŠTO SAM JE VOLEO... ALI SADA NE SMEMO DA GUBIMO GLAVU. NE-PRAVEDAN SI, LOGANE... ZA KRATKO VREME U RATU BI CEO TVOJ NAROD MOGAO BITI ISTREBLJEN! NE ZABORAVI DA SU BELCI JAKI, NAORUŽANI SU TOPOVIMA!

DOSTA... TREBA SAMO DA... SVE OVO GOVORIM ZATO ŠTO SU TVOJI POBILI MOJE... PRIČAŠ MI O TOPOVIMA, ORUŽJU, VOJNICIMA... ŠTA TI MISLIŠ? MISLIŠ DA NE UMEMO DA SE BORIMO? ĐŽONE GIBSONE, UMUKNI! PRE NEGO ŠTO ZABORAVIM DA SI BIO MUŽ MOJE SEstre... IZLAZI!

